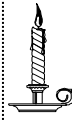

בס"ד כא' סיון ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 19:28
 צאת השבת - 20:20
 רבנו תם - 21:15
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1013
 @ צוות הארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלוויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף** שליט"א, לרפואה להצלחה או לע"י הקרובים. פרטים 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
 בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

פרשת שלח - לך

מפסידין: "וישלח יחושע"
 (יהושע ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

למטה יוסף, למטה מנשה
 אצל אפרים לא כתוב "למטה יוסף למטה אפרים", מסביר ה"דעת זקנים", שכאן קיבל יוסף עונש על שדיבר רע על האחים, לכן כתוב מטה יוסף ליד מטה מנשה שיצא משבטו גדי בן סוסי שהיה משלוחי משה לרגל את הארץ ולא כתוב מטה יוסף ליד מטה אפרים שיצא משבטו יהושע בן נון, שלא היה בעצת המרגלים.

"ולא תתורו אהרי לבבכם ואהרי עיניכם" (טו')
 אמר הרה"ק רבי יצחק מביאלה זי"ע **"תתורו"** לשון היתר, וחלילה לכם לרצות למצוא בתורה את ההיתר לעשות מה שלבכם חומד, "אחרי לבבכם..."

"ועשו להם ציצית על כל כנפי בגדיהם לדורותם, ונתו על ציצית הכנף פתיל תכלת"

שואל ה"אור החיים", למה הפסיקה התורה בתיבת "לדורותם" באמצע הפסוק לפני "פתיל תכלת"? אלא שבא לרמוז, שהתכלת לא יהיה לדורות, אלא שייפסק, ואי"ה נזכה לגאולה השלימה, ויתגלה לנו התכלת.

"זבת הלב ורביש"
 סופי תיבות שבת, שבשבת אוכלים דברים מתוקים.

"ראשית עריסתכם הלה תרימו"
 יש אנשים שחושבים שמתי שאני צעיר יעשה חיים ומתי שאני יהיה יותר מבוגר אז אני יעבוד על עצמי. אזי אומרים לו "ראשית עריסתכם" שעוד מתי שצעירים צריכים לעבוד.

"וראיכם איהו..." - ג' פעמים כתוב בתורה "וראיכם", לרמוז על המאמר דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, "וראינת על האבנים", רמוז מאין באת. "וראינת את הארץ מה היא", רמוז לאן אתה הולך, "וראינת אותו וזכרתם את כל מצוות ה'", רמוז לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון.

פינת הניבים והפתגמים
"המולך על יצרו אקרי מלך"
 המושל על יצרו, על כוחותיו ורגשותיו, ולא מכלכל את מעשיו ופעולותיו על פי רצונותיו ותאוותיו, הוא המלך האמיתי.
 מלך אמיתי הוא מי שבראש ובראשונה מולך על עצמו. משום כך חכמי ישראל נקראים מלכים ("מאן מלכי - רבנן"), כי המולכים על עצמם - המושלים ביצרים - הם המלכים האמיתיים.

מלניני הפרשה:
 ה' נתן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.

- ← המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
- ← המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דבתה.
- ← בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
- ← משה מתפלל לה' כדי שישלח לבני ישראל.
- ← ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט ללך ויהושע שלא חטאו.

"שילח לך אנשים"

הנה אצל אברהם אבינו כתוב "לך לך" ופירש רש"י **להנאתך ולטובתך**. ויש לדקדק איזה הנאה וטובה היה למשה רבנו בשילוח המרגלים? מתרץ האור החיים הקדוש, שהרי נגזר על משה שלא יכנס לארץ כמו שהתנבאו אלדד ומידד "משה מת ויהושע מכניס", וע"י שילוח המרגלים האריך משה ימים עוד ארבעים שנה, וזה היה להנאתו וטובתו.

"ויתורו את ארץ כנען" (יג, ב)
 מצינו שלשה לשונות בענין זה **ויתורו**, **ויחפרו**, **וירגלו**, כי ישראל אמרו (דברים א, כב) 'נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ', והקדוש ברוך הוא אמר **ויתורו** את ארץ כנען, ובמרגלים כתיב [שם א, כד] **וירגלו אותה**.

"ככל נשיא בהם..."
 מלת **"נשיא"** יש בה אותיות **"אין"** ואותיות **"יש"**. נשיא שמחזיק עצמו ל"אין" הוא "יש". אבל אם מחזיק עצמו ל"יש", הרי הוא "אין". (דגל מחנה אפרים)
"וינסו אתי זה עשר פעמים..."

מביא רש"י מהגמ' שהם שניים בים ושניים במים שניים במן שניים בשליו אחת בעגל ואחת במדבר פארן. שואלים למה לא נזכרו גם מחלוקת קורח, והמתאוננים? אלא ששם לא השתתפו רוב הציבור, אבל במן, אע"פ שהיו החוטאים דתן ואבירם, מכל מקום, הקב"ה יודע מחשבות, שכולם הסכימו עמו, כמו שנאמר "עד אנה מאנתם" לשון רבים "כולכם".

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> ; <http://ladaat.info/>

ברכה אחרונה על גלידה

האוכל "גלידה" קפואה, האם עליו לברך לאחר מכן ברכה אחרונה. כלומר, האם הגלידה נידונה כמאכל, וממילא אם אכל ממנה שיעור כזית (בתוך כדי אכילת פרס), יברך לאחר מכן ברכת "בורא נפשות", או אולי נאמר שהגלידה היא "משקה", ומאחר וכך, אין אפשרות כלל לברך עליה ברכה אחרונה.

מחלוקת בדורות האחרונים, שיש אומרים שהגלידה נחשבת למאכל, ולכן יתכן שאדם יאכל גלידה ויברך לאחר מכן ברכה אחרונה "בורא נפשות". וכן מובא בשם הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל (באור לציון ח"ב פרק יד), ולעומת זאת לדעת הרבה פוסקים, ובכללם הגאון רבי אהרן אפשטיין (בספר כפי אהרן סימן לא, וכן בספר הלכה למשה סימן רמב ועוד), הגלידה היא משקה של ממש לכל דבריו, ולכן מאחר ואין אפשרות "לשתות" רביעית של גלידה בבת אחת, ממילא לא שייך במציאות שאדם יברך עליה ברכת "בורא נפשות".

ולהלכה, כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ח"ה סימן יח, ובספר חזון עובדיה ברכות עמוד קמו), שאין לברך לאחר אכילת גלידה ברכה אחרונה כלל, כי לדעת הרבה פוסקים דינה כדון משקה ממש.

וכן מי ששותה באמצעות "קש" משקה "ברד" קפוא, אינו מברך לאחר מכן ברכת "בורא נפשות", מאחר ומאכל זה נידון מבחינה הלכתית כמשקה, ואין אפשרות לברך לאחר אכילתו ברכה אחרונה כלל.

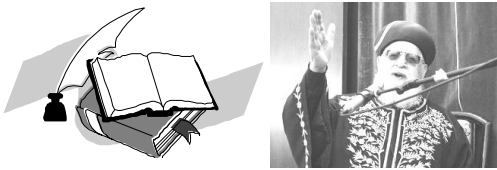
שאלה: האם מותר למלאת מים בתבנית ולהכניס למקפא בשבת לעשותם קרח?

תשובה: בגמרא במסכת שבת (צה.) אמרו, גבגב (פירוש, עושה גבינה) חייב משום בונה, דהיינו המקבץ פתיחי חלב ביחד לעשות מהם גבינה בשבת חייב, משום שיש בזה איסור משום מלאכת "בונה". ומכאן יש שכתבו ללמוד שיש איסור להכין קרח בשבת, משום שעושה מהמים גוש, והרי זה אסור משום בונה.

אולם מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל כתב, שאין להוכיח כן מהסוגיא במסכת שבת, משום שהמגבן הוא מקבץ במו ידיו חלקים רבים והופכם לגוף אחד על ידי נתינתם בכלי גגול או מרובע כפי רצונו, והרי זה דומה לבונה שמקבץ עפר ואבנים ועושה מהם בנין אחד, וכמו שהסביר הרמב"ם (בפ"ז מהלכות שבת הלכה ו) "שכל המקבץ חלק אל חלק ודיבק (והדביק) הכל עד שיעשו לגוף אחד, הרי זה דומה לבנין". אבל הנותן מים או מיץ במקום קר מאוד ועל ידי כך הם קופאים מעצמם אינו דומה כלל לבונה, שהרי הוא אינו עושה דבר במו ידיו.

ועוד הוסיף מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל טעם להקל בהכנת קרח בשבת, שהרי בנין הקרח אינו דבר המתקיים, שהרי בהוצאתו מהמקפא מייד הוא נמס, מה שאין כן הגבינה שעומדת בפני עצמה לימים רבים, ואדרבא, כל זמן שהיא עומדת היא מתקשה יותר (כפי שאכן אנו רואים בבירור בגבינות קשות וחצי קשות) והולכת ומתקשה כאבן והרי זה דומה באמת לבנין שעומד על תילו לימים רבים.

לסיכום: מותר להכניס ביום שבת מים או כל משקה אחר למקפא כדי להפוך אותו לקרח, ובפרט בימי הקיץ החמים שיש בזה משום עונג שבת. וכן העלה להקל הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנבוג זצ"ל בשו"ת ציץ אליעזר (חלק ו' סימן לד) והגאון רבי שמואל הלוי ואזנר זצ"ל בשו"ת שבת הלוי (ח"א סימן קיט)

מכל מלמד" השכלתי
הגאווה שהביאה הרס להמונים

המרגלים בהתנשאותם מעל העם, ביקשו להישאר נשיאים ובשל כך מנעו את האפשרות לכיבוש הארץ בטענות שונות ומשונות.

משל למה הדבר דומה: לקצין בכיר בצבא ארצות הברית - בעל מספר לא מבוטל של עיטורי גבורה, שהזמן והכבוד שרחשו לו, העבירוהו על דעתו ונתנו לו תחושה של כל יכול. הוא אף התפרסם בכל העולם ובישל הצלחותיו בשלל מלחמות, ההערצה אליו הייתה ללא גבולות. יום אחד הוא שמע שיש קונצרט, בניצוחו של אחד המנצחים הדגולים.

לא איש כמוהו שיפספס אירוע מהסוג הזה... מה גם, שעצם הרישום שלו העלה את רמת הקונצרט ואף שידרג אותו. מרוב גאוותו הוא לא טרח להזמין מקום בטיסה, שהרי בוודאי ימצא מקום במחלקה הראשונה שמעולם לא הייתה בתפוסה מלאה...

אך דא עקא, לא נותרו מקומות בטיסה. איש כמוהו לא יוותר, הוא הפעיל את קשריו עם מנכ"ל חברת התעופה ואף דאג לערב את שר התחבורה. כאשר אלה לא הועילו, שלף מאמתחתו את כרטיס הביטחון שברשותו. הוא ביקש מהדיילת בפקודה את רשימת הנוסעים במחלקה הראשונה, הוא לא טרח אפילו לקרוא אותה... אלא בראש מורם, ביקש להוריד מהטיסה את זה שיושב ליד החלון במקום שמועדף עליו... בלית ברירה הודיעה הדיילת לאדם שעליו לרדת מיד מהמטוס בעל בעיה ביטחוניית. הגנרל תפס את מקומו, התרווח על הכיסא והרגיש גם הפעם 'בלתי מנוצח'. האולם היה מלא עד אפס מקום, גם אלה שרכשו כרטיסים הגיעו מוקדם כדי לא לאבד רגע מקונצרט השנה של המנצח הדגול. לאחר עיכוב של כחצי שעה, הגיע מנהל היכל התרבות והודיע: "לצערנו האירוע בוטל בשל כך שהגנרל העדיף למחוק את המנצח מרשימת הטיסה!"... מיותר לציין מה הייתה הרגשתו של הגנרל... שלא רק הזיק לעצמו אלא לכל אלו שנכחו באולם...

הנמשל ברור: בגאוותם של המרגלים, לא רק שמנעו מעצמם כבוד אלא הובילו את כל בני דורם לאבדון...

"ראשית עריסותכם"

כותב מר"ן הבית יוסף: **למה מניחים עשר אצבעות על החלה לפני שבוצעים אותה?**

כנגד עשר מצוות התלויות בפת - חרישה (לא תחרוש בשור ובחמור תיחדיו), זריעה (שדך לא תזרע כלאים), דישה (לא תחסם שור בדישו), לקט, שכחה, פאה, תרומה, מעשר ראשון וחלה.

וזו הברכה היחידה מכל הברכות, שיש בה עשר תיבות. (בכל הברכות האחרות יש רק תשע תיבות: "שהכל נהיה בדברו" = 9, "בורא מיני מזונות" = 9, "בורא פרי העץ" = 9 "בורא פרי האדמה" = 9...)

"המוציא לחם מן הארץ" יש בה עשר מלאכות - לכן בברכה יש עשר תיבות.

"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (טו, לט)

אוי לו לאדם אשר לא יתאמץ על אחרי עיניו וליבו, אשר לא יתגבר לכבוש תחתיו את כח הרע והמזיק שבשני סרסורים האלה, ולא יביא במאסר את רגלי מזיקים כמוהם, אוי לו ואוי לנפשו אם יפתח מהם את מאסרם ויתיר אותם מקשרם לפרוץ בפעולתם את הגבול שגבלה להם התורה.

הנה על פתיחת המאסר והתר קשר המזיקים האלה הזהירה התורה "ולא תתורו" (הכתב והקבלה).

מעשה מדהים התרחש לאחרונה אצל יהודי בן תורה, שרכש לעצמו מחשב שאינו מוגן מפני הסכנות הטכנולוגיות הנוראות. תוך זמן קצר הוא התמכר לצפייה במכשיר המסואב, ונשאב כל כולו לעולמות התווה הווירטואליים, רח"ל. אשתו הצליחה לגלות את מצבו העגום, וניסתה לחלצו מהתהום, אך הוא הודיע לה: "ישם אני נמצא ותצטרכי להשלים עך זה". הבעל המשיך לרדת מדחי אל דחי. כמובן שהאשה לא השלימה עם המצב, והחיים בבית הפכו לקשים מנשוא. במקום

לנסות להיעזר ולהציל עצמו, הבעל הלך והסתגר במרירות בתוך עצמו, והתנתק לחלוטין ממשפחתו, ירחם ה' וישמור. כעבור מספר ימים, הגיע לצעד הקיצוני והמופרך. הוא ארז את מזוודתו, ועזב את הבית. הבעל הסורר טס לקליפורניה הרחוקה, עיגן את אשתו ונטש את ששת ילדיו הקטנים, כשבסתר ליבו חש שהוא מאבד את חיי יולדת, אך מאידך חש כביכול שצעדיו אינם בשליטתו. בהגיעו לקהילה יהודית מסוימת, חיפש אחר מקום פרנסה כדי לקיים את עצמו. גבאי הקהילה הציע לו: "יש כאן חברה שמסייעת לראשי ישיבות וארגונים לאסוף תרומות אצל גבירים מקומיים. כשבאים רבנים או עסקנים מארץ ישראל, יש ביניהם רבים שיודעים לדבר רק בעברית, והם זקוקים ליהודי שיודע גם אנגלית וגם עברית, כדי שישמש כמתורגמן אצל הגבירים. החברה מחפשת כעת נהג- מתווך שישלט בשתי השפות". מיודענו האומלל אכן שלט בשתי השפות והתקבל לעבודה. תוך זמן קצר נעשה מנוסה במקצוע החדש. בימים הוא עסק בגיוס הכספים בכך ששימש ל'משלוחים' כנהג וכמתווך בינם לבין הגבירים, ובלילות, המשיך ב'מקצוע' הישן - בגלישה חסרת המעצורים אל הגיהנום. הוא חש שאינו יכול בעלדיה, אך גם שנה אותה שנת מוות. באחד הימים, הוא ליווה גבאי של קופת צדקה מוכרת. בהגיעם לביתו של גביר גדול בשלט שנקבעה עבורם, הגבאי פתח בדבריו, "אנו אוספים כעת לכמה קרנות של אלמנות ויתומים מארץ ישראל". המתורגמן מתרגם את המשפט. הגבאי ממשיך: "ראשית כל, ברצוני להציג קרן של מקרה איום ונורא. אומנם לא מדובר בממש אלמנה, אבל זה יותר גרוע מאלמנה. מדובר באשה מאוד מסכנה שבעלה נטש אותה וקול ששתי ילדיה לאנחות. עזב פתאום לארץ זרה...".

ואת ששלת המתורגמן רועד כשהוא מתרגם את המשפט. "כך, פתאום?!", שואל הגביר. "אספר לכם מה שקרה שם", אומר הגבאי בשקט, והדמעות מתחילות לזלוג על לחייו, "הבעל נפל באינטרנט. נפל עד שאול תחתית. היה לו מחשב שאינו חסום כפי שצריך, והוא הגיע לדברים נוראים. כשזה נודע בבית, נהרס כל השלום בית והגיע המצב לידי כך שהוא נטש את אשתו וילדיו. האשה האומללה נותרה בודדה, ואינה מצליחה לפרנס ולזון את ילדיה הקטנים. היא סיפרה לנו שכל יום היא מתחננת וצועקת לבוראה שיטהר את לב בעלה ויחזיר אותו הביתה...". המתורגמן מנסה לעצור את הגוש שצורב

בגרוננו. הוא האדים והחוויר חליפות, קולו נשנק, ולפתע הוא פורץ בבכי מר. הגביר ההמום מתבונן בו בתימהון. הוא רגיל לדרכים שונות ומגוונות לפתוח את ליבו לתרום, אך כאן זה נראה מידי אמיתי ומזעזע. האיש שישב למולו מתייפח בבכי נורא ואינו מסוגל להירגע. הגביר, שהבין את חומרת העניין, תוחב סכום כסף נכבד ביד הגבאי, ופתאום נשמעת צעקה חנוקה מפיו של המתורגמן: "אל תתרום, כבר לא צריך, בעלה יפרנס אותה!". תדהמתו של הגביר גוברת, וגבאי הצדקה החל לחשוש למצבו של המתורגמן, שמא נתבלעה עליו דעתו. האיש מחה את דמעותיו והסביב: "התפילה של האשה כבר התקבלה. הקב"ה שלח את הגבאי הצדיק הזה לטהר את ליבי ולהחזיר אותי הביתה... אני מבטיח לחזור בתשובה שלימה, לשוב לאשתי וילדיי היקרים, ולהשמיד את המכשיר המסואב שהוריד אותי לבאר-שחת...".

מימוש הברכה...

סח כ"ק האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א: מנהג היה רווח בארפוד ואגפיה, כל אדם שהתעתד לעלות לארץ ישראל היה עולה לבית הרב הגאון רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל לקבל ברכת הדרך, פורק מועקותיו וחששותיו ויוצא מעודד ומחוזק. יום אחד הגיע אדם להיפרד ונשא קולו בבכי מר. על מה ולמה? הסביר בדמעות שלישי: "הן נבער מדעת אני, ואיני יודע צורת אות. עד כה התפרנסתי מרוכלות זעירה, אבל מה היא עלי בארץ הקודש, בה כולם מלומדים ויודעים קרוא וכתוב? מהיכן אתפרנס שם? הרגיעו הרב: "הבורא יתברך זן ומפרנס לכל ומתקין מחיה ומזון לכל ברייתו אשר ברא ברחמי וברוב חסדיו. מי שיודע קרוא וכתוב, מזמן לו פרנסה שתובעת ידיעת קרוא וכתוב. ומי שאינו יודע קרוא וכתוב, זימן לו פרנסה שמצריכה אי ידיעת קרוא וכתוב!" אורו פני האיש. עלה ארצה והתיישב בצפון הארץ. בנו התקבל לעבודה בקרית רפא"ל, הרשות לפיתוח אמצעי לחימה, והיה לעוזרו של אחד מבכירי המנדסי הטילים. יום אחד סח לו המהנדס על בעיה שמציקה להם: מיוס ליום מצטברות ערימות תכניות סודיות, שרטוטי טיטוטים שאסור שתשזרם עין. מפאת הוראות ביטחון שדה אסור אפילו לגרסן, שכן יש אפשרות לשחזר מסמכים גרוסים. המגירות מתפקעות מרוב ניירת. מה עושים. אמר העוזר: "יש למצוא אדם שאינו יודע קרוא וכתוב, וישמיד את התכניות". "היכן נמצא אדם שאינו יודע קרוא וכתוב?", הפטיר המהנדס. "אני מכיר אדם כזה: אבי... מסר המהנדס את השם לאנשי הביטחון, שוידאו שאכן אינו יודע כיצד להחזיק עיתון, ומצאו שכל כולו פשוט ותמימות. גייסוהו לרפא"ל והעמידו לרשותו משרד, ומבוקר עד ערב ישב והשמיד תכניות סודיות מבלי שידע את פישרן, וקיבל משכורת נאה. עברו שלושים שנה, ויצא לגימלאות. שילמו לו פנסיה נאה ופיצויי פרישה, ושילחוהו לביתו. מה יעשה, ישתעם? בא לפני בן הרב כ"ק האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א וקבל: "מור אביכם הבטיח לי פרנסה לכל החיים, ועכשיו פיטרוני מעבודתי! יכול היה להיענות, שהפנסיה הנכבדת אך היא פרנסה הגונה. אך נענה: "אל דאגה, אם הבטיח- דברו לא ישוּב ריקם". לא ארכו הימים והאיש קיבל פניה בהולה: לא מצאו לו מחליף נבער כמוהו, וכבר מתפקעים הם מרוב ניירת. ויאל נא לשוב לעבודה, ושכרו כפול: פנסיה, ומשכורת...

בניד כשתלי זתים - חינוך

קביעת קוים ברורים לילדים

חובה עלינו, כחורים, "לשים דרך" - להציב את המסלול, לקבוע קוים ולהתוות אותם. קוים אלו חייבים להיקבע מראש ולהיות ברורים וידועים. כאשר ברצוננו להנהיג משמעת בבית, עלינו לנקוט בקו ברור ובעקביות. התגובות שלנו לאותו מעשה צריכות להיות זהות בכל פעם, ואם אי אפשר לנו להגיב באופן דומה, עלינו לומר שהיינו צריכים למעשה לנהוג כך, אלא שנכנסנו לפנים משורת הדין, או שאין לנו אפשרות כרגע, ואז עמדתנו והתייחסותנו לדברים ברורה ונהירות. אך אם יום אחד איננו מגיבים, ובשני מקימים קול זעקה, הדברים מתבלבלים אצל הילדים. הבה נציב מראש את הכללים, נסביר ונבהיר אותם ונדאג לכך שיכנסו לתודעת הילדים. כך הדברים יבוצעו יותר. ישנם דברים שצריך לכתוב אותם ולתלותם בבית על לוח השעם, על מנת שיקראו אותם פעם ופעמיים, וחוזר חלילה (במקום שאין לוח שעם מצוי, יוצאים ידי חובה גם במגנט על המקרר).

"דבר אכל ואמרת... ועשיו להם ציגיה" (טו' לח)
אומר רבינו החיד"א ב"נחל קדומים" בשם רבינו מהר"א מגרמיזא שיש בציצית שמונה חוטים כנגד **שמונה איברים** שבהם תלוי הכל : **עין, אוזן, אף, פה, ידים, רגלים, ראש הגויה, הלב**. ובאלו השמונה האברים כלולים כל המצוות וכל העבירות, ואם עבר עבירה, נידון בשבעה מדורי גהינם, ואם זכה יעלה למעלה משבעה רקיעים. **לכן הפסוק "תחם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח" (משלי יד' טז), מתחיל באות ח' ומסיים באות ח'.** ואפשר שלכן התורה נקראת בשמונה אופנים, הרמוזים בדברי דוד, וגם דוד המלך ע"ה באלף ביתא עשה שמונה פסוקים בכל אות להורות כי התורה מכפרת על חטא שחטא בשמונה אברים. מדוע כתוב גם **"דבר" וגם "ואמרת"**? מפרש האור החיים הקדוש : **"דבר" וגו' "ואמרת"**. לצד שיש בזה חיוב המצוה, ויש גם כן מעלה וכבוד הנמשך ממנה, לזה אמר דיבור ואמירה. ומפרש רבינו בחיי : **"דבר" זה מצוות ציצית בכלל, "ואמרת" זה פרטי המצוה.**

<p>כל הישועות והברכות להי' - חיה בת חנה שתרמה לסעודה הרביעית בליוון. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת בכל מילקי וכל ילדיה שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירונו נתת מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>פרכה והצלה לדוד טמסטה זכות השיעור לרפואתו והצלחתו שיתברך בכל מילי דמיטב באושר בפרנסה טובה, וחיים טובים וארוכים ויזכה לזיווג הגון במהרה עוד השנה</p>	<p>רפואה שלימה סטידה בזל כהן בת שרה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות עם בעלה אהרון</p>	<p>פרכה ואיחולים לשמעון ולאה אבוטבול להולדת הבת ני"ו יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל למא, תזכה לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה הצלחה ונחת למרים שלומי ולריימונד אבוטבול</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
--	--	---	---	--

הי' שון אהה, קוף חנן קוף לה"א
מזל טוב ואיחולים לבבנים
למנטישה דוידי
לבתייה ניסים
לנישואי **הזקיה (חזי)** עם רות
יה"ר שקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרכה ואיחולים
דיאל' והדר הג'בי
להולדת הבן ני"ו
יה"ר שיעלה במעלות
התורה והיוראה ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו,
יתברך בכל מילי דמיטב
וברכה והצלחה
לנחום ורבקה חגי'בי
לשמואל ועופרה צרוור
וירון נתת השלוה

פרכה והצלה
למשה ורחל נחמיאס
זכות קריאת התהילים
והלימוד לרפואת והצלחת
כל משפחתם. שיתמלאו
משאלות ליבם לטובה
אושר ופרנסה טובה.
בריאות ונחת מהילדים
ולהבדיל לעיני
דליה-אפרת בת פריחה ז"ל
וציון נחמיאס בת איה ז"ל

פרכה ואיחולים
יוסף ותהילה הג'בי
להולדת הבן ני"ו
יה"ר שיעלה במעלות
התורה והיוראה ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו,
יתברך בכל מילי דמיטב
וברכה והצלחה
ליהודה ומיכל דובן
וליאיר ודליה חגי'בי
וירון נתת השלוה

כל הישועות והברכות
לכ"לאור ואסתר שרע"ב
שתרמו לסעודה הרביעית בליוון.
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
לרפואתם והצלחת כל ילדיהם
שיתברכו בכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה
טובה, וחיים טובים ומאושרים
וירון נתת מכל יוצאי חלציהם
להבדיל לעיני **עופר** בן **סעיד** ז"ל

לעיני הצנועה והעונה
שופר שרע"ב
בן סעיד וחממה ז"ל
כדי סיון פקידת שנתו
שימלץ טוב בעד משפחתו

לעיני העונה והצנועה
זימה אלדד
בת מרים ז"ל
האזכרה **תקיים אי"ה**
ביום חמישי כו' סיון
19:30 - מנחה, דברי תורה,
ברכות וערבית בבית
הכנסת **"אוהל מועד"**
הנשיאים 3 יבנה
העילה לבית העלמין
ביום שישי ב- 07:30

למשפחת בלקר היקרה
משתתפים בצערכם
בפטירת הצנועה והעונה
לאה בלקר ז"ל
מן השמיים תנחמו
ולא תדעו עוד צער

לעיני הצנועה והעונה
אשר קכשיאו
בן מרים ז"ל
כה' סיון פקידת שנתו
שימלץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והעונה
דליה אפרת בז"י
בת פריחה
כה' סיון פקידת שנתה
שתמלץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והעונה
בטי נמר
בת לילי ז"ל
כדי סיון פקידת שנתה
שתמלץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה
לרב דוד שושן
ורעייתו הרבנית
זכות השיעורים
לרפואתם והצלחתם
שיתברכו בכל מילי
דמיטב באושר
בפרנסה טובה,
וחיים טובים
וירון נתת מכל
יוצאי חלציהם

רפואה שלימה
לרודה-שישישה
בת מרים מנב"ת
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרנ"ב
אבריה ושס"ה גידיה
שתחזור במהרה
לאיתנה הראשון
ותזכה לשנים רבות
טובות ונעימות
נא להתפלל לרפואתה

שבת שלום זמבדרך

<p>לעיני הצנועה והעונה צפורה חביוני בת מרים ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתא ז"ל חנה זמרת בת גולג ז"ל לידיה רוקח בת מנטינה ז"ל מרים טהור בת איטו-מטילדה ז"ל סיימי בן דוד בת תמז ז"ל מרים עמרני בת פרי ז"ל</p>	<p>לעיני הצנועה והעונה לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה בבאי אבאבי בן מרווארי ז"ל יצחק גולגני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל אברהם בן-ציון בן מהוזר ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל הוידה יהודית גרפי בת סינה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - : שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונית בת גוהר מנב"ת שושנה זינדי בת יפה מנב"ת</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - : אברהם יגל בן רעות הי"ו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונני בן ביבי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת תנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גולג'יה מנב"ת הוידי חיה בת אסתר מנב"ת רוזה עשני בת מרים מנב"ת</p>
--	---	--	---

4 יו"ל עשני ארגון "אברהם יגל" 054-7743834